

**การนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมักะสันพิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1**
**Desired teaching supervision of teachers at Makkasan Pittaya School
under the jurisdiction of the Bangkok Metropolitan Secondary Educational
Service Area Office, Area 1**

สุดารัตน์ ประกอบมัย¹

Received : October 25, 2023

Revised : November 3, 2023

Accepted : November 22, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) การนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมักะสันพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 (2) แนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมักะสันพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูในโรงเรียนมักะสันพิทยา จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น และแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

(1) การนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมักะสันพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก คือด้านการนิเทศแบบร่วมมือและด้านการนิเทศแบบไม่ชี้แนะ และระดับปานกลาง คือด้านการนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูลและด้านการนิเทศแบบชี้แนะควบคุม

(2) แนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมักะสันพิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีดังนี้ (1) แบบร่วมมือผู้นิเทศมีขั้นตอนการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหา (2) แบบไม่ชี้แนะครูหรือคณะครูรับผิดชอบโดยตรงในการตัดสินใจในเรื่องนั้น ๆ ผู้นิเทศไม่เป็นผู้ชี้แนะและมีส่วนร่วมน้อยที่สุด (3) แบบชี้แนะให้ข้อมูลควรดำเนินการโดยใช้พฤติกรรมของความเต็มใจที่จะร่วมรับผิดชอบ (4) แบบชี้แนะควบคุมควรชี้แนะให้ความรู้แก่ครูที่มีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตามที่ผู้นิเทศแนะนำ

คำสำคัญ : การนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครู

¹ นักศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

Abstract

This research The objectives are to study (1) the desired teaching supervision of teachers at Makkasan Pittaya School under the jurisdiction of the Bangkok Metropolitan Secondary Educational Service Area Office, Area 1 (2) guidelines for developing the desired teaching supervision of teachers at Makkasan Pittaya School. under the jurisdiction of the Bangkok Metropolitan Secondary Educational Service Area Office, Area 1 the sample group was 30 teachers in Makkasan Pittaya School. The instruments used were questionnaires and structured interviews. Statistics used in data analysis include frequency, percentage, mean, standard deviation. and content analysis

The research results found that.

(1) Desired teaching supervision of teachers at Makkasan Pittaya School. Under the jurisdiction of the Bangkok Secondary Educational Service Area Office, Area 1, the overall level is at a high level. When considering each aspect, it was found to be at a high level. namely, cooperative supervision and non-directive supervision. and medium level namely, the aspect of supervision that directs and gives information and the aspect of supervision that directs and controls.

(2) Guidelines for developing desirable teaching supervision of teachers at Makkasan Pittaya School. Under the jurisdiction of the Bangkok Secondary Educational Service Area Office, Area 1, they are as follows: (1) a collaborative model with supervisors having a negotiation process to find a common agreement on solutions to problems; (2) a model that does not direct teachers or teachers to be directly responsible for Make decisions in that matter. Supervisors do not direct and have minimal participation. (3) Informative direction should be carried out using the behavior of willingness to share responsibility. (4) Control direction should guide knowledge to the teacher. who are likely to follow what the supervisor recommends.

Keywords: Teacher's desired instructional supervision

บทนำ

การพัฒนาครูในยุคปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างคนให้เป็นผู้มีใจรักที่จะเรียนรู้สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง สังคมความรู้และทักษะที่จำเป็นเพื่อพร้อมเผชิญสถานการณ์ต่างๆ อย่างรู้เท่าทัน ครูจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีคิดและความเชื่อของครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยมีการพัฒนาการสอน อยู่บนพื้นฐานความรู้ ความสามารถ ความสนใจของผู้เรียนเป็นหลักยึดตามศาสตร์ทางการสอนและเชื่อว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสำคัญในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ โดยครูต้องเชื่อเสมอว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอน ความคิดและพฤติกรรมการสอนของครูถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ หากครูมีพฤติกรรมการสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนย่อมทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ทำให้การจัดการเรียนการสอนของครูดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ (Goytha, 2003, p. 215)

การนิเทศการสอนเป็นส่วนหนึ่งในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและในการประกันคุณภาพภายในมาตรฐานที่ 18 ได้กำหนดให้สถานศึกษามีระบบการนิเทศการสอนและนำผลไปปรับปรุงการสอนอย่าง สม่ำเสมอ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1, 2563, หน้า 9)

การนิเทศการสอนเป็นงานที่มุ่งพัฒนากระบวนการเรียนการสอน เพื่อช่วยพัฒนาครูให้เกิดความเจริญงอกงามในวิชาชีพ มีจุดมุ่งหมายเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาครูให้มีการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือการศึกษาให้มีคุณภาพดี ซึ่งเป็นงานที่ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนและเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการในโรงเรียนและเกี่ยวข้องกับครูโดยตรง (Glickman, 2010, p. 118)

การนิเทศการสอนของครูโรงเรียนมักกะสันพิทยฯ พบว่า ปัญหาที่ทำให้การนิเทศการสอนในโรงเรียนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากการนิเทศการสอนยังขาดการพัฒนา ขาดทักษะกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนและขาดการประสานความร่วมมือ ซึ่งเป้าหมายของการนิเทศการสอนในปัจจุบันก็เพื่อช่วยให้ครูสามารถแก้ปัญหาการสอนของตนเองได้และปฏิบัติตาม การจัดการเรียนการสอนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมักกะสันพิทยฯ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของ กลีคแมน กอร์ดอน และ รอสกอร์ดอน (Glickman, Gardon, & Ross-Gordon, 2001, pp. 125-128) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการ นิเทศการสอนไว้ 4 แบบ คือ 1. การนิเทศแบบชี้แนะควบคุม (Directive with Control) 2. การนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูล (Directive with Information) 3. การนิเทศแบบร่วมมือ (Collaborative Approach) 4. การนิเทศแบบไม่ชี้แนะ (Non-Directive Approach)

เพื่อจะนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษาศึกษานิเทศก์ เพื่อใช้ในการวางแผนการดำเนินการนิเทศการสอน เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในการทำงานให้แก่ครูทุกคนในสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้ครูสามารถปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเองให้ดียิ่งขึ้นอยู่เสมอและพัฒนาตรงตามความต้องการ ของนักเรียนด้วยเทคนิควิธีที่มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมักกะสันพิทยฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมักกะสันพิทยฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 30 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ การนิเทศการสอนตามแนวคิดของ กลlickแมน กอร์ดอน และรอสกอร์ดอน ได้แก่ การนิเทศแบบชี้นำควบคุม การนิเทศแบบชี้นำให้ข้อมูล การนิเทศแบบร่วมมือ การนิเทศแบบไม่ชี้นำ

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

1. ครูสามารถนำผลการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาไปพัฒนาต่อยอดให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล
2. ผู้อำนวยการโรงเรียนนำแนวทางการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนให้ครูในสังกัดนำไปปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

ขอบข่ายของการวิจัย

การนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูตามแนวคิดของ กลlickแมน กอร์ดอน และรอสกอร์ดอน (Glickman, Gardon & Ross-Gordon, 2001, pp. 125-128) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศการสอนไว้ 4 แบบ คือ 1) การนิเทศแบบชี้นำควบคุม (Directive with Control) เป็นการให้คำแนะนำ ชี้นำแนวทางปฏิบัติ โดยตรงที่เหมาะสมกับครูที่มีระดับพัฒนาการที่ตามมาก ความรู้ ความเชี่ยวชาญ ความผูกพันในภาระหน้าที่อยู่ ในระดับต่ำมากที่สุดและมีปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนที่เป็นปัญหาสำคัญ ผู้นิเทศควรพิจารณาเลือกใช้ วิธีการนิเทศแบบชี้นำควบคุม 2) การนิเทศแบบชี้นำให้ข้อมูล (Directive with Information) เป็นการชี้นำให้ข้อมูล ดำเนินการ เช่นเดียวกับการนิเทศแบบชี้นำควบคุม เพียงแต่ไม่ชี้นำหรือไม่แนะนำวิธีการปฏิบัติ แต่ให้ข้อมูลและวิธีการ หลายวิธีให้ครูได้เลือกปฏิบัติ ผู้นิเทศควรลดพฤติกรรมกรการนิเทศแบบชี้นำควบคุมให้น้อยลง และพยายามส่งเสริมครูในการตัดสินใจมากขึ้นเรื่อยๆ จนครูสามารถที่จะร่วมคิด ร่วมปฏิบัติงานได้กับบุคคลอื่น 3) การนิเทศแบบร่วมมือ (Collaborative Approach) ในการนิเทศแบบร่วมมือ ผู้นิเทศและครูจะ ร่วมกันตัดสินใจในวิธีการแก้ปัญหาและการปฏิบัติงานตลอดเวลา ทั้งครูและผู้นิเทศจะให้ข้อเสนอแนะแก่กัน และกัน เพื่อร่วมกันพิจารณาหาข้อตกลงร่วมกันในการปฏิบัติงาน 4) การนิเทศแบบไม่ชี้นำ (Non-Directive Approach) เป็นการนิเทศที่ผู้นิเทศจะใช้พฤติกรรมในการ พุดคุยทางานร่วมกับครู โดยที่ครูจะเป็นผู้ที่ตัดสินใจด้วยตนเอง ผู้นิเทศเป็นเพียงผู้ช่วยในการสนับสนุนในเรื่อง ต่างๆ

การนิเทศการสอนเป็นงานที่มอบให้ผู้นิเทศกระตุ้นผู้สอนให้มีการพัฒนาวิธีการสอนและนำสื่อการเรียนการสอนมาประยุกต์โดยเน้นถึงทักษะในการติดต่อสื่อสาร เกี่ยวกับงานและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนในเรื่องหลักการ การจัดครูเข้าสอน การจัดสื่อการสอน สิ่งอำนวยความสะดวก การเตรียมและพัฒนา ครูรวมทั้งการประเมินผลการเรียนการสอน การนิเทศแบบชี้นำควบคุมตามแนวคิดของแคนซ์ซัลแมนและสัลลิแวน (Glanz, Shulman & Sullivan, 2007, p. 211) ได้เสนอแนวคิดว่าการนิเทศแบบชี้นำควบคุม เป็นพฤติกรรมการนิเทศภายในที่เน้นการประพฤติปฏิบัติด้วยการพูด การใช้ภาษา ท่าทางต่างๆ ในการให้คำแนะนำช่วยเหลือครูในการปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนซึ่งสามารถกระทำได้กับครูเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม การนิเทศแบบชี้นำให้ข้อมูลตามแนวคิดของ ดาวน์นีย์ (Downey, 2014, p. 114) ได้เสนอแนวคิดว่าการนิเทศแบบชี้นำให้ข้อมูล เป็นพฤติกรรมการนิเทศที่มีลักษณะเช่นเดียวกับการนิเทศแบบชี้นำควบคุม เพียงแต่ไม่ชี้นำ หรือไม่แนะนำวิธีการปฏิบัติให้ครูโดยตรง แต่ให้ข้อมูลและวิธีการหลายวิธีให้ครูได้เลือกปฏิบัติ ซึ่งผู้นิเทศ ควรจะต้องพยายามลด

พฤติกรรมการณ์เทศแบบชี้นำควบคุมให้น้อยลง และพยายามส่งเสริมครูในการตัดสินใจมากขึ้นเรื่อย ๆ จนครูสามารถที่จะร่วมคิดร่วมปฏิบัติงานได้กับบุคคลอื่น โดยไม่ต้องอาศัยผู้เทศ ช่วยแนะนำตลอดเวลา การณ์เทศแบบร่วมมือตามแนวคิดของ เจิน, โนลส์, โคลย์ แอนด์ เพรสวูด, จอห์น (Johns, 2000, 219-221; Knowles, Cole & Press wood, 1994; Schon, 1987;) ได้เสนอแนวคิดว่าการณ์เทศแบบร่วมมือ เป็นการณ์เทศที่ใช้กระบวนการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่องของครูกับผู้เทศร่วมกัน ตั้งคำถามและการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยส่งเสริมให้ครูคิดวิเคราะห์ด้วยหลักการและเหตุผลรวมทั้งการทบทวนและสะท้อนการทำงานของตน เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ เกิดความคิดและมุมมองใหม่ ๆ และหากวิธีในการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นส่งผลให้ครูสามารถปรับปรุงการปฏิบัติงานของตนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้น การณ์เทศแบบไม่ชี้นำตามแนวคิดของ โรเจอร์ (Rogers, 2009, p. 221) ได้เสนอแนวคิดว่าการณ์เทศ แบบไม่ชี้นำเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้รับการณ์เทศมีอิสระทางความคิดและการกระทำในการจัดการกับปัญหา หรือการจัดการเรียนการสอนได้ด้วยตนเอง แม้จะมีผู้เทศคอยให้ความช่วยเหลือสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในเรื่องต่าง ๆ อยู่บ้าง ผู้เทศจะไม่เข้าไปแสดงพฤติกรรมการใช้อำนาจเหนือผู้รับการณ์เทศ ทำให้ผู้รับการณ์เทศรู้สึกดีต่อผู้เทศ เปิดใจยอมรับข้อมูลย้อนกลับใด ๆ จากผู้เทศ ส่งผลให้ผู้รับการณ์เทศเกิดเจตคติที่ดี ต่อการณ์เทศทำให้การณ์เทศประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืน งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้ สมจินตนา แสงทอง (2563, หน้า 98) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมการณ์เทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียนวัดปรกเจริญ ผลการวิจัยพบว่า การณ์เทศแบบไม่ชี้นำ ผู้เทศจะทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้การสนับสนุนในเรื่องต่างๆ ตามที่ครูผู้รับการณ์เทศร้องขอ ครูผู้รับการณ์เทศเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง การณ์เทศแบบไม่ชี้นำผู้เทศต้องคำนึงอยู่เสมอว่า ตนเองไม่ใช่ผู้ตัดสินใจในการ แก้ปัญหาของครูผู้รับการณ์เทศ ผู้เทศสามารถกระตุ้นให้ครูผู้รับการณ์เทศ มีความมุ่งมั่นในการแก้ปัญหา ส่งเสริมและให้กำลังใจครูผู้รับการณ์เทศ ผู้เทศกล่าวชื่นชม ยกย่องผลสำเร็จที่เกิดจากการปฏิบัติของครูผู้รับ การณ์เทศ สุภวิชัย ศิริผลวุฒิชัย (2563, หน้า 101) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องสู่ความสำเร็จของการณ์เทศด้วยพฤติกรรม การณ์เทศที่เหมาะสม ผลการวิจัยพบว่า การณ์เทศแบบชี้นำควบคุม ผู้เทศมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำกับครู ผู้รับการณ์เทศโดยตรงเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เทศเป็นผู้ที่มีอำนาจหรือตำแหน่งที่สูงกว่าผู้รับการณ์เทศ สามารถสั่งการโดยครูผู้รับการณ์เทศยอมรับ ผู้เทศต้องมีความรู้ในเรื่องนั้นๆ ดีกว่าครูผู้รับการณ์เทศจึงจะได้รับความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจ การณ์เทศแบบชี้นำควบคุมจะเกิดประโยชน์ต่อการณ์เทศด้วยกัน สถาพร สมอุทัย (2565, หน้า 96) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการณ์เทศการศึกษาหนึ่งตัวช่วยในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า การณ์เทศแบบชี้นำให้ข้อมูล ผู้เทศมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำกับครูผู้รับการณ์เทศโดยให้ข้อมูลและวิธีการแก้ปัญหการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ผู้เทศให้คำแนะนำแนวทางในการปฏิบัติ เปิดโอกาสให้ครูผู้รับการณ์เทศได้พิจารณาแนวทางที่เหมาะสมไปใช้ และครูผู้รับการณ์เทศยอมรับในแนวทางปฏิบัติรวมทั้งให้ความร่วมมือในการดำเนินการ ฌาริณี ทองมี (2564, หน้า 93) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินการณ์เทศการสอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เทศและครูผู้รับการณ์เทศตัดสินใจ ร่วมกันเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานอื่นๆ ผู้เทศและครูผู้รับการณ์เทศ จะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันเพื่อพิจารณาและตัดสินใจร่วมกันในการแก้ปัญหการจัดการเรียนการสอน การณ์เทศแบบร่วมมือต้องเกิดจากความร่วมมือระหว่างผู้เทศและครูผู้รับการณ์เทศในทุกๆ ขั้นตอนของการดำเนินงานการณ์เทศ Wanzare (2012, p. 224) ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานณ์เทศภายในโรงเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐในประเทศเคนยา ผลการวิจัยพบว่า การณ์เทศการเรียนการสอนถือเป็นกระบวนการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรเพื่อให้มั่นใจว่ามีการปฏิบัติตามกฎระเบียบและขั้นตอน ความซื่อตรง ต่อหน่วยงาน ประโยชน์ของการดำเนินงานณ์เทศเพื่อสร้างผลงานทางวิชาการของนักเรียนและการปรับปรุงคุณภาพการสอนของครู

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

รูปแบบการนิเทศการสอน ที่พึงประสงค์ของครู 1. การนิเทศแบบชี้แนะควบคุม 2. การนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูล 3. การนิเทศแบบร่วมมือ 4. การนิเทศแบบไม่ชี้แนะ

ภาพ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ที่มา: Glickman, Gardon and Ross-Gordon (2001, pp. 125-128)

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน ประชากร ได้แก่ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 30 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการสอน ที่พึงประสงค์ใน 4 ด้าน คือ ด้านการนิเทศแบบชี้แนะโดยการควบคุม ด้านการนิเทศแบบชี้แนะโดยการให้ ข้อมูล ด้านการนิเทศแบบร่วมมือ ด้านการนิเทศแบบไม่ชี้แนะ ทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง ขอบเขตของการวิจัยรวมทั้งวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ความพึง ประสงค์ของครู รูปแบบการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครู 1. การนิเทศแบบชี้แนะควบคุม 2. การนิเทศแบบ ชี้แนะให้ข้อมูล 3. การนิเทศแบบร่วมมือ 4. การนิเทศแบบไม่ชี้แนะ แนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนที่พึง ประสงค์ของครู 80 Doctor of Philosophy in Social Sciences Journal Vol. 2 No. 2 (May – August 2023) 5 ระดับ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ เพื่อพิจารณาความถูกต้องครบถ้วน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นนำไปให้ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและแบบสอบถามแต่ละข้อสามารถสอบถามได้ตรงตาม เนื้อหา จากนั้นนำผลการตอบของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC อยู่ระหว่าง 0.66-1.00 ผล ปรากฏว่าข้อคำถามใช้ได้ทุกข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษา แบบสอบถามที่ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขถูกต้องสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูโรงเรียนที่ไม่ใช่ประชากร จำนวน 30 คน และ นำมาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.97 นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขแล้วนำไปใช้กับประชากรในการวิจัยต่อไป (Cronbach, 1971, p. 228)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 3 ตอนคือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของ ผู้ตอบ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ การนิเทศ การสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าลิ เคิร์ต (Likert Scale) ตอนที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอหนังสือจากคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เอเชียอาคเนย์ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากครู ผู้วิจัยนำ แบบสอบถาม จำนวน 30 ชุด ให้ครูตอบแบบสอบถาม พร้อมนัดหมายวันรวบรวมข้อมูลกลับคืน โดยผู้วิจัยติดตาม เก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 30 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของประชากร

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา และนำเสนอด้วยเชิงพรรณนา

สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ วิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์การนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ ของการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาด้วยการสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้างและสรุปผลเป็นรายชื่อ

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์การนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่าการ การนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการนิเทศแบบร่วมมือ ด้านการนิเทศแบบไม่ชี้แนะ และ ระดับปานกลาง คือด้านการนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูล และด้านการนิเทศแบบชี้แนะควบคุม

ผลการวิเคราะห์แนวทางการการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้แนวทางในการพัฒนา ดังนี้

ด้านการนิเทศแบบร่วมมือ เป็นการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูระดับที่ 1 ผู้นิเทศมีขั้นตอนการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาที่เป็นการยอมรับของครู

ด้านการนิเทศแบบไม่ชี้แนะ เป็นการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูระดับที่ 2 ครูหรือคณะครูรับผิดชอบโดยตรงในการตัดสินใจในเรื่องนั้นๆ ผู้นิเทศไม่เป็นผู้ชี้แนะและมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

ด้านการนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูล เป็นการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูระดับที่ 3 ควรดำเนินการ โดยใช้พฤติกรรมของความเต็มใจที่จะร่วมรับผิดชอบ ครูมีความเชื่อมั่นในตัวผู้นิเทศ

ด้านการนิเทศแบบชี้แนะควบคุม เป็นการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูระดับที่ 4 ควรชี้แนะให้ ความรู้แก่ครูที่มีความรู้ต่ำ มีแนวโน้มที่จะปฏิบัติตามที่ ผู้นิเทศแนะนำและคิดว่าเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการนิเทศแบบร่วมมือ ด้านการนิเทศแบบไม่ชี้แนะ และระดับปานกลาง คือด้านการนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูลและด้านการนิเทศแบบชี้แนะควบคุม

2. แนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังนี้

ด้านการนิเทศแบบร่วมมือ โดยผู้นิเทศมีขั้นตอนการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางการแก้ปัญหาที่เป็นการยอมรับของครูและครูควรจะร่วมกันตัดสินใจในวิธีการแก้ปัญหาและการปฏิบัติงาน ตลอดเวลาทั้งครูและผู้นิเทศจะให้ข้อเสนอแนะแก่กันและกัน เพื่อร่วมกันพิจารณาหาข้อตกลงร่วมกันในการ ปฏิบัติ

ด้านการนิเทศแบบไม่ชี้แนะโดยครูหรือคณะครูรับผิดชอบโดยตรงในการตัดสินใจในเรื่องนั้นๆ ผู้นิเทศไม่เป็นผู้ชี้แนะและมีส่วนร่วมน้อยที่สุด ผู้นิเทศจะใช้พฤติกรรมในการพูดคุยทำงานร่วมกับครูโดยที่ครูจะเป็นผู้ที่ ตัดสินใจด้วยตัวเอง ผู้นิเทศเป็นเพียงผู้ช่วยในการสนับสนุนในเรื่องต่างๆ

ด้านการนิเทศแบบชี้แนะให้ข้อมูล โดยควรฝึกให้ครูมีประสบการณ์ในประเด็นปัญหาที่ไม่มีความรู้ เกี่ยวกับเรื่องที่เป็นปัญหาในการสอนหลายๆ ประเด็น การชี้แนะให้ข้อมูลควรดำเนินการโดยใช้พฤติกรรมของ ความเต็มใจที่จะร่วมรับผิดชอบครูมีความเชื่อมั่นในตัวผู้นิเทศ

ด้านการนิเทศแบบชี้แนะควบคุม โดยควรชี้แนะให้ความรู้แก่ครูที่มีความรู้ต่ำ มีแนวโน้มที่จะปฏิบัติ ตามที่

ผู้นิเทศแนะนำและคิดว่าเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตามซึ่งการให้คำแนะนำขึ้นา ควรมีแนวทางปฏิบัติโดยตรง อย่างเหมาะสมสำหรับครูที่มีระดับพัฒนาการที่ต่ำมากให้มีความรู้

การอภิปรายผล

1. การนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการนิเทศแบบร่วมมือ ด้านการนิเทศแบบไม่ขึ้นาและระดับปานกลาง คือ ด้านการนิเทศแบบขึ้นาให้ข้อมูลและด้านการนิเทศแบบขึ้นาคอบคุม ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการนิเทศการสอนเป็นการช่วยเหลือ แนะนำ ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู พัฒนาครูให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติการสอนซึ่งเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศโดยมีผลลัพธ์อยู่ที่คุณภาพการจัดการศึกษาและคุณภาพผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพวรรณ ถาวรโชติ (2564, หน้า 99) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบการนิเทศด้วย เครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศด้วยเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลของสถานศึกษาในด้าน การนิเทศแบบร่วมมือ ด้านการนิเทศแบบไม่ขึ้นา ด้านการนิเทศแบบขึ้นาให้ข้อมูล ด้านการนิเทศแบบขึ้นาคอบคุม รูปแบบทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. แนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

2.1 ด้านการนิเทศแบบร่วมมือ ผู้นิเทศมีขั้นตอนการเจรจาเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางการ แก้ปัญหาที่เป็นที่ยอมรับของครูและครูควรจะร่วมกันตัดสินใจ ในวิธีการแก้ปัญหาและการปฏิบัติงานตลอดเวลา ทั้งครูและผู้นิเทศจะให้ข้อเสนอแนะแก่กันและกัน เพื่อร่วมกันพิจารณาหาข้อตกลงร่วมกันในการปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฌาณิณี ทองมี (2564, หน้า 93) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินการนิเทศการสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ผลการวิจัยพบว่า ผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศตัดสินใจร่วมกันเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาคอบคุมการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานอื่นๆ ผู้นิเทศ และครูผู้รับการนิเทศจะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันเพื่อพิจารณาและตัดสินใจร่วมกันในการแก้ปัญหาคอบคุม การจัดการเรียนการสอน การนิเทศแบบร่วมมือต้องเกิดจากความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศใน ทุกๆ ขั้นตอนของการดำเนินงานการนิเทศ ผู้นิเทศรับฟังความคิดเห็นของครูผู้รับการนิเทศและร่วมเสนอความคิดเห็นของผู้นิเทศเกี่ยวกับปัญหาคอบคุมการเรียนการสอน ผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศร่วมกันพิจารณาแนวทางการ แก้ปัญหาคอบคุมการเรียนการสอน และร่วมกันเสนอวิธีการแก้ปัญหาคอบคุมก่อนที่จะเลือกวิธีการที่เป็นไปได้มากที่สุด และผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศตกลงเกี่ยวกับผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ร่วมกัน

2.2 ด้านการนิเทศแบบไม่ขึ้นา ครูหรือคณะครูรับผิดชอบโดยตรงในการตัดสินใจในเรื่องนั้นๆ ผู้นิเทศไม่เป็นผู้ขึ้นาและมีส่วนร่วมน้อยที่สุด ผู้นิเทศจะใช้พฤติกรรมในการพูดคุยทำงานร่วมกับครูโดยที่ครูจะเป็นผู้ที่ตัดสินใจด้วยตัวเอง ผู้นิเทศเป็นเพียงผู้ช่วยในการสนับสนุนในเรื่องต่างๆ สมจินตนา แสงทอง (2563, หน้า 98) วารสารปรัชญาดุขุภักดิ์บัณฑิตทางสังคมศาสตร์ ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม 2566) 83 ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียนวัดปรกเจริญ ผลการวิจัยพบว่า การนิเทศแบบไม่ขึ้นา ผู้นิเทศจะทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้การสนับสนุนในเรื่องต่างๆ ตามที่ครูผู้รับการนิเทศร้องขอ ครูผู้รับการนิเทศเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง การนิเทศแบบไม่ขึ้นาผู้นิเทศต้องคำนึงอยู่เสมอว่า ตนเองไม่ใช่ผู้ตัดสินใจในการแก้ปัญหาคอบคุมของครูผู้รับการนิเทศ ผู้นิเทศสามารถกระตุ้น ให้ครูผู้รับการนิเทศ มีความมุ่งมั่นในการแก้ปัญหาคอบคุม ส่งเสริมและให้กำลังใจครูผู้รับการนิเทศ ผู้นิเทศกล่าวชื่นชม ยกย่องผลสำเร็จที่เกิดจากการปฏิบัติของครูผู้รับการนิเทศ

2.3 ด้านการนิเทศแบบขึ้นาให้ข้อมูล ควรฝึกให้ครูมีประสบการณ์ในประเด็นปัญหาที่ไม่มีความรู้

เกี่ยวกับเรื่องที่เป็นปัญหาในการสอนหลายๆ ประเด็น การชี้้นำให้ข้อมูลควรดำเนินการโดยใช้พฤติกรรมของความเต็มใจที่จะร่วมรับผิดชอบ ครูมีความเชื่อมั่นในตัวผู้นิเทศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สถาพร สมอุทัย (2565, หน้า 96) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนิเทศการศึกษาหนึ่งตัวช่วยในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยพบว่า การนิเทศแบบชี้้นำให้ข้อมูลผู้นิเทศมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำกับครูผู้รับการนิเทศโดยให้ข้อมูลและวิธีการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ผู้นิเทศให้คำแนะนำแนวทาง ในการปฏิบัติ เปิดโอกาสให้ครูผู้รับการนิเทศได้พิจารณาแนวทางที่เหมาะสมไปใช้และครูผู้รับการนิเทศยอมรับ ในแนวทางปฏิบัติรวมทั้งให้ความร่วมมือในการดำเนินการ การที่ผู้นิเทศจะสามารถแสดงพฤติกรรมการนิเทศ แบบชี้้นำให้ข้อมูลได้นั้น ผู้นิเทศต้องมีความรู้ความสามารถที่มากกว่าครูผู้รับการนิเทศอย่างชัดเจน มีความเชี่ยวชาญและน่าเชื่อถือ

2.4 ด้านการนิเทศแบบชี้นำควบคุม ควรชี้แนะให้ความรู้แก่ครูที่มีความรู้น้อย มีแนวโน้มที่จะปฏิบัติ ตามที่ผู้นิเทศแนะนำและคิดว่าเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตามซึ่งการให้คำแนะนำชี้ นำ ควรชี้แนวทางปฏิบัติโดยตรง อย่างเหมาะสมสำหรับครูที่มีระดับพัฒนาการที่ต่ำมากให้มีความรู้ ครูผู้รับการนิเทศมีระดับความสามารถ และ ระดับพัฒนาการในการปฏิบัติงานต่ำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวิชญ์ ศิริผลวุฒิชัย (2563, หน้า 101) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องสู่ความสำเร็จของการนิเทศด้วยพฤติกรรมการนิเทศที่เหมาะสม ผลการวิจัยพบว่า การนิเทศ แบบชี้นำควบคุม ผู้นิเทศมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำกับครูผู้รับการนิเทศโดยตรง เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการ จัดการเรียนการสอนโดยผู้นิเทศเป็นผู้ที่มีอำนาจหรือตำแหน่งที่สูงกว่าผู้รับการนิเทศสามารถสั่งการโดยครูผู้รับ การนิเทศยอมรับ ผู้นิเทศต้องมีความรู้ในเรื่องนั้นๆ ดีกว่าครูผู้รับการนิเทศจึงจะได้รับคำแนะนำเชื่อถือและความ ไว้วางใจ การนิเทศแบบชี้นำควบคุมจะเกิดประโยชน์ต่อการนิเทศด้วยกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. โรงเรียนมัธยมศึกษา ควรมีนโยบายส่งเสริมการนิเทศการสอนเพื่อพัฒนาสู่การ จัดการเรียนการสอนให้ครอบคลุมสถานศึกษาทุกแห่ง

2. โรงเรียนมัธยมศึกษา ควรส่งเสริมสนับสนุนการนิเทศการสอนที่มีการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อใช้พัฒนาศักยภาพครูผู้รับการนิเทศในการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษารูปแบบการนิเทศการสอนโดยใช้เทคนิคการนิเทศในรูปแบบต่างๆ
2. ศึกษาวิจัยการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

- ทิพวรรณ ถาวรโชติ. (2564). รูปแบบการนิเทศด้วยเครือข่ายความร่วมมือเพื่อส่งเสริมประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ณารัตน์ ทองมี. (2564). การดำเนินการนิเทศการสอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ศุภวิชญ์ ศิริพลวุฒิชัย. (2563). สู่ความสำเร็จของการนิเทศด้วยพฤติกรรมนิเทศที่เหมาะสม. วิทยานิพนธ์ (นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาพร สมอุทัย. (2565). การนิเทศการศึกษานึ่งตัวช่วยในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมจินตนา แสงทอง. (2563). แนวทางการส่งเสริมการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียน วัดปรกเจริญ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1. (2563). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ.2563-2565) กลุ่มนโยบายและแผน. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1.
- Cronbach, L. J. (1971). Essentials of psychological testing. (4th ed.). Harper & Row Publishers.
- Downey, C. (2014). The Three Minute Classroom walk-through: Changing School Supervisory Practice One Teacher at a Time. Corwin Press.
- Glanz J., Shulman, V., & Sullivan, S. (2007). Impact of Instructional Supervision on Student Achievement: Can We Make the Connection? Available: January 17.
- Glickman, C. D., Gordon, S. P., & Ross-Gordon, J. M. (2001). Supervision and instructional leadership: A developmental approach. Longman Publishing, a Pearson Education Company.
- Glickman, C. D. (2010). Supervision and instructional leadership: A developmental approach. Allyn and Bacon.
- Goytha, M. (2003). Teaching behaviors of teachers in the Thai language course under the office of primary Education Sarabun (Unpublished doctoral dissertation) Kasetsart University.
- Johns, C. (2000). Becoming a reflective practitioner. Blackwell Science.
- Knowles, J. G., Cole, A. L. & Press wood, C. (1994). Through preservice teachers' eyes: Exploring field experiences through narrative and inquiry. Merrill.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610. 86 Doctor of Philosophy in Social Sciences Journal Vol. 2 No. 2 (May – August 2023)
- Rogers, C. R. (2009). Carl Rogers on personal power: Inner strength and its revolutionary impact. Delacorte.

Schon, D. A. (1987). Educating the reflective practitioner: Toward a new design for teaching And learning in the professions. Jossey-Bass.

Wanzare, Z. (2012). Instructional Supervision in Public Secondary Schools in Kenya. Educational Management Administration & Leadership, 40(2), 188–216. national.